ΕΠΙΣΤΗΜΑΙ.

— Κατὰ τὸν παρελθόντα Ἰαννουάριον ὁ Κ. Κώστας (Coste) ἔδειξεν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τῶν ἐπιστημῶν φιάλην πλήρη ὕδατος ἐπάνω στοιβάδος ψάμμου κειμένης εἰς τὸν πυθμένα τοῦ δοχείου, ὅπου ἐκινοῦντο ζωηρότατα μικρά τινα ζωύρια ἐρυθρὰ, ἡμιδιαφανῆ, καὶ κόκκου σινάπεως ἔχοντα ὄγκον. Διεκρίνοντο δὲ ἐπ' αὐτῶν μόνον δύο στίγματα μεγάλα, τὰ ὁποῖα μετ' ὀλίγον ἔμελλον νὰ μεταβληθῶσιν εἰς ὄμματα, καθὼς καὶ ἡ οὐρά, ἥτις ἀκαταπαύστως ἐταράττετο. Τί δὲ ἦταν ἄραγε ταῦτα; Μικροὶ ἀττακεῖς (σολομοὶ) ἀρτίως ἀναφυέντες εἰς αὐτὸ τῆς ἐπιζήμης τὸ θυσιαστήριον, εἰς τὸ Γαλλικὸν δηλ. τῶν Παριστίων λύκειον. Ἐκ τοῦ πειράματος τούτου ἀπεδείχθη, καθὼς καὶ ἐξ ἄλλων τινῶν προηγηθέντων, ὅτι τὰ ὠὰ τοῦ ἀττακέως καὶ τοῦ ἀμίου αὐξηθέντα μέχρι τινὸς δύνανται, καθὼς ἴσως καὶ ἄλλων εἰδῶν ἰχθύων, νὰ διαμείνωσιν εἰς πολὺν χρόνον ἔξω τοῦ ὕδατος καὶ μετενεχθέντα εἰς μακρὰ ἀποστήματα νὰ τεθῶσιν ἔπειτα ἐντὸς ὁποιουδήποτε ζωγρείου, δεξαμενῆς, ἢ δοχείου.

Τὰ ὠάρια ταῦτα ἐστάλησαν ἀπὸ τῆς πόλεως Mulhouse, δηλ. ἀπὸ τὴν διώρυγα, ἥτις συνάπτει τὸν Ῥοδανὸν καὶ τὸν Ῥῆνον, ὅπου δύο μηχανικοὶ κατέστησαν ἰχθυοτροφεῖον διὰ τὴν μηχανικὴν, οὕτως εἰπεῖν, πολλαπλασίασιν τῶν ἰχθύων. Ἤλθον δὲ περικλεισμένα ἐντὸς λευκοσιδήρου θήκης διατρήτου ἄνωθεν καὶ ἐν μέσῳ ἐνύδρων φυτῶν κείμενα· μετὰ 40 δὲ ὥρας, ἀφοῦ ἐξήχθησαν τοῦ ποταμοῦ, ὁ Κ. Κώστας τὰ ἔβαλεν εἰς δεξαμενὴν, ὅπου εἰσήρχετο πηγαῖον ὕδωρ· ὀλίγαις δὲ ἡμέραις ὕστερον ἀνεφάνησαν πάντα, ὥστε ἔκτοτε ὑγιαίνοντες οἱ ἀττακεῖς ὑπάγουσιν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν· ἐλπίζεται δὲ ὅτι θέλουσιν εὐαρεστηθῆ εἰς τὸ κλίμα τῶν Παρισίων.

Ὁ Κ. Κώστας ἔχει καὶ ὠὰ τοῦ ἀμίου ἐπιῤῥαντισθέντα μὲ θορὸν ἀττακέως, τὰ ὁποῖα καὶ αὐτὰ βαθμηδὸν ἀναπτύσσονται, ὥστε πιθανώτατα ἐντὸς ὀλίγου θέλουσι πολλαπλασιασθῆ οἱ μικτογενεῖς οὗτοι (ἀποικοι) ἰχθύες εἰς τοὺς ποταμοὺς καὶ τὰς λίμνας τῆς Γαλλίας· καθὼς οἱ κυπρῖνοι καὶ οἱ ἀνθίαι.

Κατ' αὐτὴν τὴν περίστασιν ὁ Κ Μίλν Ἐδουάρδ εἶπεν ὅτι ἡ καταστατθεῖσα παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῆς Γεωργίας ἐπιστημονικὴ ἐπιτροπὴ (τῆς ὁποίας ἀποτελεῖ μέλος καὶ ὁ Κ. Κώστας) πρὸς πολλαπλασίασιν τῶν μικροτέρων ἰχθύων προβαίνει εὐτυχῶς καὶ εὐδοκίμως εἰς τὸ ἔργον της. Ὁ Κ. Γρὲν, ἁλιεὺς Γάλλος, ὅστις πρῶτος μετεχειρίσθη τοὺς τεχνητοὺς ἐπιῤῥαντισμοὺς τῶν ἰχθυηρῶν ᾠαρίων, μετέφερεν ἐκ τῆς κατὰ τὴν Γενεύην λίμνης διαφόρων ἰχθύων περιφήμων ᾠὰ καὶ τὰ ῥέβαλεν εἰς τὰ ὕδατα τοῦ Φοντενεβλὼ καὶ τῆς Βερσαλίας. Τέλος ὁ Κ. Μίλν Ἐδουάρδ ἔλαβε παρὰ τοῦ Κ. Βερτότου ἰχθύας ἑνὸς ἔτους διφυεῖς, μετέχοντας δηλ. τοῦ εἴδους τοῦ ἀττακέως καὶ τοῦ ἀμίου, διότι ὠὰ ἀττακέως ἐπερῤῥαντίσθησαν μὲ θορὸν ἀμίου.

Ἔπειτα ὡς εὐρυὴς καὶ ἐπιστήμων γαστρίμαργος ὁ Κ. Δουρὼ Δελαμὰλ προσέθηκεν ὅτι οἱ μικροὶ ἀττακεῖς δὲν ἔχουσι, πολλοῦ γε καὶ δεῖ, τὴν ἡδεῖαν τῶν ἐνηλίκων ἤδη γεῦσιν. Διὸ τοῦτο καὶ οἱ ὑπηρέται εἰς τὴν Σκωτίαν καὶ Ὁλλανδίαν συμφωνοῦντες μὲ τοὺς κυρίους των ὑπόσχονται νὰ μὴ ζητῶσι νὰ τρώγωσιν ἀπὸ τὸν εὐχυμώτατον τοῦτον ἰχθὺν συχνότερον παρὰ τρὶς τῆς ἑβδομάδος.

— Πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἐνασχολούμενος εἰς τὴν φυσικὴν τῶν διανοητικῶν δυνάμεων αἰτίαν ὁ διαβόητος δόκτωρ Γκὰλ ἐδοκίμασε νὰ ἀποδείξῃ ὅτι οἱ ἕλικες τοῦ ἐγκεφάλου παριστάνουσι πρωτερήματά τινα, ἢ ἐλαττώματα φυσικὰ καὶ πάθη πλέον, ἢ μᾶλλον ἀνεπτυγμένα καθ' ὅσον ἔχουσι πλειότερον, ἢ ὀλιγότερον ὄγκον, ὥστε ποτὲ μὲν οὗτος ἐκτυποῦται καὶ εἰς τὸ κρανίον, ποτὲ δὲ μόλις διακρίνεται καὶ ἐπ' αὐτῆς τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἐγκεφάλου. Διετείνετο δὲ ὁ εἰρημένος φυσιολόγος ὅτι ἐκ τῆς ἐξωτερικῆς ἐπόψεως τοῦ κρανίου καὶ τῶν διαφόρων αὐτοῦ ἐξοχῶν ἠδύνατο νὰ φυσιογνωμονήσῃ ἀσφαλῶς τὰ περὶ τῆς ἠθικότητος καὶ διανοητικότητος τῶν ἀνθρώπων, φέρων πλῆθος παραδειγμάτων οὐχὶ μόνον ἀπὸ τὰς διαφόρους τάξεις τῶν ζώων, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν ἱστορίαν αὐτὴν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. Τὸ σύγγραμμα τοῦτο, ἂν καὶ ἀνεσκευάσθη ἀρκούντως μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Γκὰλ, δὲν ἔπεσεν ἐντελῶς· ἀλλ' ἑταιρίαι ὁλόκληροι ἐξακολουθοῦσι τὰς κρανιοσκοπικὰς, ἢ μᾶλλον φρενολογικὰς ἐρεύνας τοῦ μεγάλου ἀνδρὸς, διότι δὲν ἐπιστηρίζονται εἰς ὑποθέσεις μόνον. Ὁ Κ. Λερουὲ κατὰ τοὺς τελευταίους τούτους χρόνους ἐπιχειρήσας διεξοδικὸν σύγγραμμα ἠθέλησε νὰ ἀποδείξῃ ὅτι ἡ κατάστασις τῶν ἑλίκων τοῦ ἐγκεφάλου ἀνήκει σταθερῶς καὶ διαμένει ἡ αὐτὴ εἰς τὰ αὐτὰ εἴδη. Τὸ αὐτὸ σχεδὸν ἐζήτησε νὰ ἀποδείξῃ κατ' ἄλλους καὶ ὁ Κ. Γρασιὼλ περὶ τῆς ταὐτότητος τῶν πτυχῶν τοῦ ἐγκεφάλου εἰς τὴν αὐτὴν τάξιν τῶν ζώων. Τελευταῖος δὲ ὁ Κ. Κάμηλος Δαρέσης συγκρίνας ὅσα διδόμενα ἔχει μέχρι τοῦδε ἡ ἐπιστήμη ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἀποφαίνεται ὅτι ἡ ἀνάπτυξις τοῦ ἐγκεφάλου δὲν ἀντιστοιχεῖ μὲ τὰς διανοητικὰς δυνάμεις, ἀλλὰ παρακολουθεῖ τὸ ἀνάστημα τοῦ ζώου, ὥστε τὸ μὲν ὑψηλὸν π. χ. φέρει ἐγκέφαλον πολυέλικα, τὸ δὲ μικρόσωμον, ἢ χαμηλὸν, ὡς τὰ κυνοδοντολιπῆ καὶ τὰ ἐντομοφάγα λεῖον καὶ σχεδὸν ἐπίπεδον. Τὰ αὐτὰ δὲ ταῦτα βοξάζει καὶ περὶ τῆς παρεγκεφαλίδος· τῶν δὲ μεγάλων ὁ ἐγκέφαλος καὶ ἡ παρεγκεφαλὶς διαχωρίζονται εἰς ἕλικας ἐφ' ὅσον μάλιστα προχωροῦσι ταῦτα εἰς τὸ γῆρας.

ΤΕΧΝΑΙ.

ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΑ.

Παντοῦ οἱ ἐπιμελεῖς γεωργοὶ καταγίνονται νὰ βελτιώσωσι τὴν ποιότητα τοῦ μαλλίου. Βεβαίως τὸ τῶν Ἱσπανικῶν προβάτων λεγομένων μερικῶς ἐξέχει κατὰ τὴν λεπτότητα καὶ τὴν λειότητα· ἀλλὰ καὶ ὁ συνδυασμὸς συνήθων κριῶν μὲ ἀμνάδας ἱσπανικὰς παράγει πρόβατα, τῶν ὁποίων τὸ μαλλίον ἔχει πολλὴν διαφοράν.

Ἐσχάτως διάτημός τις ἀγρονόμος, ὁ Ὑβόρτ, ἐξέδωκεν ὑπόμνημα περιεργότατον ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης.